(המשך מעמוד 19)

שברו את החנות מבחינה כלכלית. אנשי החבורה טענו, בזמנו, שדווקא הפתיחות שלהם וחוסר־האמצעיות בו ניהלו את העניינים, בחנות שהיתה פתוחה גם כ־מועדון לבני כל, דווקא אלה היו הפירצה שקראה לגנב.

ואם קודם לכן דיברו אנשי החבורה על ירידה מן הארץ בקול דממה דקה, הרי עם סגירת החנות סופית החלו מדב־רים על כך בריש־גלי. הם טענו שאינם מוצאים עין פקוחה ואוזן קשבת בארץ, ולכן אין ברירה אלא לנסוע מכאן ולייצר את האמנות במקום אחר.

הגורו — נביא־האמת

ך אשונים נסעו מהארץ השחקנית יעל אביב ובעלה צחי שני. שני, שהיה בזמנו עו"ד מצליח ו„מרובע," נטש את מק־צועו והיה עסוק ראשו ורובו בענייני חבו־רת „העין השלישית." הוא הקפיד לגדל שיער ארוך, הטליא את כל מכנסי־הג'ינס שלו, לבש חולצות טריקו, ותמיד אפשר היה לראותו מסתובב כשספר של ג'ידי רובין או טימותי לירי תקוע מתחת לזרועו. הוא נתפש לתורת ההינדו, ומצא לו איזה גורו בהודו הרחוקה, אליו התקשר באמ־צעות חברים אנגליים.

אשתו, יעל, שהיתה אז בשיא הקריירה שלה וזכתה סוף־סוף להכרה כשחקנית רצינית וכישרונית, הושפעה מבעלה ו־החלה סוגדת להינדו וללני ברוס. אלה שהכירו פעם את יעל היפה והמטופחת, לא יכלו להתעלם ממראה ההיפית שסיגלה לעצמה: חולצות רקומות, ג'ינס, ושיער פרוע.

עם סגירת חנות „העין השלישית" החל צחי שני לביים מחזה סרי־עטו, שנקרא מסע האור השלישי. על הצד הטכני ה־מישחק היו ממונים אנשי חבורת „העין השלישית", כשבראשם אשתו השחקנית, ואבי אביבי. את התקציב להפקה סיפקה לצחי עיריית תל־אביב. כשהיו החזרות בעיצומן הופסק התקציב, וצחי הממורמר טען שהוא נלקח ממנו על־מנת לממן את תקציב הבחירות של סיעת המערך ב־עירייה.

הפסקת החזרות על המחזה היתה אור אדום. צחי ויעל השאירו את דירתם ש־ברחוב פילון בידי הצייר מיכאל רוברגר והשחקן־צייר אבי אביבי, ונסעו לאמסטר־דאם, כשמגמתם להגיע אל הגורו בהודו. אך להודו לא הגיעו. מילחמת יום־הכיפורים, שתפשה אותם בלונדון, גרמה לכך שממשלת הודו סירבה להעניק להם אשרה בשל היותם אזרחים ישראליים.

כיום נמצאים צחי ויעל בלאוס הרחוקה, שם הם עוסקים במדיטאציה. הם יחזרו ארצה כנראה בספטמבר, על מנת להסדיר עניינים ולנסוע שוב — הפעם לניו־יורק.

אחריהם נסעו הצלם אורי כוגן ו־אשתו הזמרת סוזן. אורי, שהיה בזמנו צלם העולם הזה, התייאש מהמצב בארץ. הוא הפך להיות אחד מעמודי־התווך של החבורה, ובאותה תקופה פגש גם את אשתו הבאה. הזמרת ילידת קנדה סוזן. הפגישה בין השניים השפיעה על אורי בצורה בלתי־רגילה. הפכה אותו לאדם חדש.

עם סגירת החנות טען אורי שיותר אין לו מה לחפש בארץ. כל האפשרויות נס־תמו בפניו, כך אמר, וכל ניסיונותיו ליצור בארץ עלו בתוהו. אורי לקח את אשתו ונסע לארץ־מולדתה, קנדה. כיום חיים אורי וסוזן בכפר קטן ליד ונקובר, כשאורי מצלם וסוזן שרה.

תל־אביב קטנה מדי

ך שישית שנספה מכאן היתה הדוג־מנית דולי סיסו. דולי העכואית היא אי־שיות רב־גונית.

הנערה שמאחוריה שורה של בעלים ו־עסקים — שתמיד היו לוטים בערפל, היא דוגמנית מצליחה ביותר בניו־יורק. היא שהתה גם מיספר שנים בקנדה, ובארץ הכירו אותה בזכות שני הכלבים האפגא־ניים הענקיים שליוו אותה לכל מקום.

לגבי דולי, שתל־אביב ללא ספק היתה קטנה עליה, היתה סגירת החנות סיבה טובה מאוד לשוב לניו־יורק. שם יש לה פרנסה מובטחת, כמודל של הצייר סלוואדור דאלי והצלם הידוע גרהן סטיבנס.

בעיקבות דולי נסעו מישל ועידית אופ־טובסקי, לניו־יורק דרך גרמניה. שם הם יבקרו את הוריה של עידית, האמרגן גיורא גודיק ואשתו אמה. מישל, שהיה בזמנו ממייסדי חנות התקליטים מנגו, היה גם הוא טיפוס „מרובע" עד שפגש באנשי חבורת „העין השלישית." אז הוא שינה את אורח־חייו ואת סיגנון־לבושו, מכר את חלקו במנגו, ואת הכסף השקיע בעשיית סרטים וביציור. גם אותו דחפה סגירת ה־חנות לנסוע לניו־יורק, שם, הוא אומר, יוכל לפתוח תערוכות ולעשות סרטים.

ז'אק קתמור ואן טוכמאייר, שהיו ללא ספק הזוג הבולט ומנהיג החבורה, והציר עליו סבבו העניינים, עזבו את הארץ לפני כשבוע, אחרי שמכרו את דירת־הגג שלהם ברחוב דיזנגוף. על אישיותו של ז'אק נשפך כבר דיו רב. הצייר יליד מצריים, שהיה נשוי פעם לדוגמנית הלית קתמור־ריבלין, הוא אישיות חזקה וקשה. כוח־השפעתו על אנשים גדול, ויש לו שונאים ומעריצים במידה שווה.

ז'אק, שביים בזמנו את הסרט מקרה אשה בכיכובה של אשתו הראשונה, במשך שנה שלמה ובאמצעים דלים, נחשב ליצר־קולנוע רציני וכישרוני, אם־כי מאז מקרה אשה לא עשה כל סרט באורך מלא, אלא רק סרטים קצרים לטלוויזיה ולמישרדי־הממשלה. אחד מהם, סרט על ציוריו של יוסל ברגנר, אף זכה בפרסים.

הוא ואשתו אן, מי שהיתה בזמנו נערת־זוהר ודוגמנית־העירום מיספר אחת של

יעל אביב וצחי שני
נביא האל.אס.די.

ישראל, ניהלו אורח־חיים היפי, וביתם היה פתוח לכל. כיום נמצאים ז'אק ואן בפריס, כשאן עובדת כדוגמנית וז'אק מנסה להציג את סרטיו. מטרתם להגיע לניו־יורק.

תגבורת ישראלית לגרינויץ'־וויליג'

ך חד עם ז'אק ואן נסע גם צלם־הסרטים אמנון סלומון, שנחשב לטוב שבצלמי־הקולנוע בארץ. אמנון התייאש לגמרי מ־תעשיית־הסרטים בארץ והיה ממורמר מאד בתקופה האחרונה. בזמנו נערך בסימנטק מיבצע של עשרים וארבע שעות של קול־נוע, ואמנון אמר: „בואו לראות את הסרטים, תראו שאני מסוגל לעשות דב־רים אחרים פרט לשרית." במקום אחר בעולם לא היה נאלץ צלם קולנוע ברמתו להגיד דברים כאלה, והוא ידע זאת.

היחידי מאנשי החבורה שנשאר עדיין בארץ הוא השחקן־צייר אבי אביבי. אבי הג'ינג'י, מי שמילא תפקיד ראשי במחזמר־נפל קפוץ, תלה תקוות רבות בהצגתו של צחי שני מסע האור השלישי, נאלץ להתפשר על תפקידים בסרטים שלא עניינו אותו. בתודש הבא הוא עומד להצ־טרף אל אנשי החבורה בניו־יורק, מייד לאחר שיסיים את התחייבויותיו בארץ.

כל אנשי החבורה שנסעו דיברו זמן רב על ירידה, אבל חבריהם מוכנים להי־שבע שאיש מהם לא התכוון לכך ברצינות, ושבסופו של דבר ישובו כולם ארצה.

„מטרת הנסיעה מהארץ היא להתאחד בחזרה בניו־יורק, ולהמשיך וליצור במקום שלאמנות יש סיכוי להגיע לקשת רחבה יותר של אנשים," אומר אבי אביבי.

חבורת המזדנבות שהתגודדה סביב ה־חבורה נמצאת גם היא בדרכה ניו־יורקה. ספסלי כסית ומדרכות דיזנגוף יחסרו או־תם. לעומת זאת, הגרינויץ־וויליג' הניו־יורקי, המלא בלאו־הכי טיפוסים צבעוניים ו־יוצאי־דופן — יזכה בתיגבורת לא צפויה.

תשבץ העולם הזה 1928

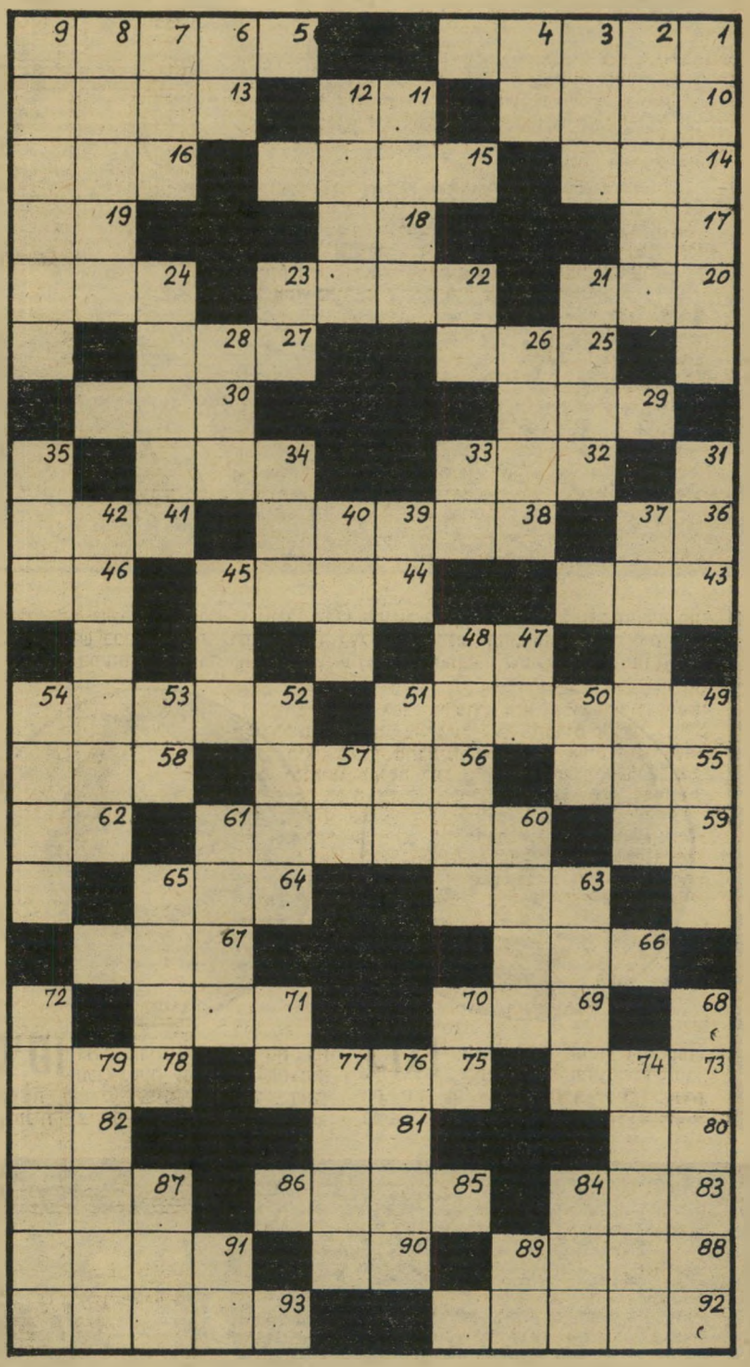

מאוזן:

1. העברת תכונות מהורים לבנים; 5. אחת מבנות מישפחתך; 10. עישרון אטום חום־שחור; 11. סחב!; 13. שר; 14. מונרך; 15. גמיעה; 16. נכנסו להריון; 17. קידומת הולנדית; 18. ענף צעיר; 19. סופו של טוב; 20. צבא־הגנה־לישׂ־ראל; 22. סריץ; 24. מין ארג דק משׂ־בח; 25. בליטה בקרש; 27. מספיק; 29. צמד; 30. ללא; 32. נדודים; 34. ראש־סיסגה על הר העברים; 36. סיומת לרבות; 38. קפיצה; 41. מישקולת־בנ־אים תלויה על חוט; 43. תבלין שכיח; 44. קיבוץ דתי בגליל התחתון; 46. קרי־את זירוז הפוכה; 47. כלי־חפירה; 49. דו מוגבה במחצית־הטון; 52. תיאטרון ישׂראלי; 55. שם סיני נפוץ; 56. כש־פים אפריקאיים; 58. חומר־בעירה; 59. ארג; 60. טינה שבלב; 62. מצבת־זיכ־רון; 63. ממלכה קדומה; 64. עוץ עצוני; 66. דוכן מוגבה; 67. אריס; 69. סופר בידיוני; 71. מעבר מעל מים; 73. חלקו הטפל של הבר; 75. סחור־סחור; 78. מידה קדומה לנוזלים; 80. חצי יו־יו; 81. סופה של יוון; 82. מנת־מזון; 83. יוצר חרס; 85. שעות אחר־הצהריים; 87. אגו; 88. שאין עליו עוררין; 90. תבלין לקפה; 91. רועש; 92. שבח וקי־לוסים; 93. מושב בגליל.

מאונך:

1. תירכובת כימית של יסוד עם חמצן; 2. עיר פולין; 3. סייח; 4. וזיר; 6. חס־וחלילה (ר"ת); 7. אגרטל; 8. יין; 9. מזני הכרוב; 11. בהשאלה: עצום ורב; 21. שפה; 22. אף; 23. ראש, בערבית; 24. במאי־תיאטרון ישׂראלי (ש"מ); 26. גנונה; 28. קושש; 31. סיום; 33. אמונה; 34. קינה; 35. אומ־נם; 37. מועצה מקומית בשרון; 39. מגעול פטנטי; 40. גדול בתורה; 42. תקין; 45. מקל־כביסה; 47. יבשה מו־קפת ים; 48. בעל אופי הסברי; 49. ישוב בארץ; 50. חי ימי; 51. נוע; 52. סואן; 53. מן הגפיים; 54. ואקף; 57. מתווי־הגבינה; 60. עץ מיקראי; 61. סחוט; 63. דמים; 65. לא הירשתה; 68. תכונתו של המתוק; 70. דגל; 71. חריץ בסלע; 72. דלקת־גרון חריפה; 74. לגמרי לבדה; 76. ביבר; 77. יירש; 79. מושבה בנפת כינרת; 84. מראה; 87. רצו; 89. עבורי, הפוך; 91. אל־הלילה במצריים הקדומה.